

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4558/2019
14.11.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Коцан адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Милена Јефтић адвокат из ..., ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 423/19 од 07.08.2019. године, у седници већа одржаној дана 14.11.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 423/19 од 07.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П2н 6/19 од 14.06.2019. године, ставом првим изреке, одређена је мера заштите од насиља у породици против туженог ББ из ... у трајању од годину дана од доношења пресуде, тако што му је забрањено да се приближава тужиљи АА из ... на удаљеност од 200 м и забрањено му да даље узнемирава тужиљу. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да накнади тужиљи трошкове поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 423/19 од 07.08.2019. године одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Руми П2н 6/19 од 14.06.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Нису основани наводи ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 386. ЗПП коју је другостепени суд учинио зато што је нашао да не постоји битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП и да туженом није онемогућено расправљање. Странка у парничном поступку је процесни субјект (члан 74. став 1. ЗПП) и једно од доказних средстава (члан 276. ЗПП). Битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 7. ЗПП суд чини када својим незаконитим поступањем, нарочито пропуштањем достављања, не да могућност странци као процесном субјекту да расправља пред судом. У овом случају другостепени суд је правилно закључио да означена битна повреда одредаба парничног поступка није учињена. Тужени је имао пуномоћника који је позван на рочиште заказано за 14.06.2019. године у складу са законом (члан 108. став 3. ЗПП), због чега му није онемогућено расправљање пред судом. Пропуст првостепеног суда да туженог позове на рочиште ради саслушања странке (као доказно средство) на начин прописан чланом 281. у вези члана 140. ЗПП, не представља апсолутно битну повреду одредаба парничног поступка коју је другостепени суд морао санкционисати укидањем првостепене пресуде, већ релативно битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП и пропуст суда који евентуално утиче на правилност и потпуност утврђеног чињеничног стања.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су бивши супружници и родитељи малолетног детета. Тужила самостално врши родитељско право на основу правноснажне пресуде Основног суда у Руми П2 363/18 од 23.10.2018. године која је донета у спору за развод брака. Правноснажном пресудом тог суда П2 84/19 од 10.04.2019. године уређен је и начин одржавања личних односа малолетног детета и туженог. Однос странака је и током брака био оптерећен свађама и конфликтима, понекад и физичким сукобима, али тужила те догађаје није пријављивала полицији због осећања страха и срамоте јер ради у државном органу. Физички напад туженог од 10.06.2018. године био је разлог за престанак брачне заједнице странака. Током августа месеца 2018. године на тужилин захтев обављене су две интервенције полиције, у оба случаја због одбијања тужиле да омогући туженом виђање са дететом и узнемиравања извршеног у телефонском разговору. Тужилу је 27.09.2018. године прегледао лекар Дома здравља у ... због болова у пределу десне подлактице. Прегледом је установљено постојање хематома у пределу десног лакта величине 2-3 цм, док других видљивих знакова повређивања није било. Претходног дана тужила је одвела дете у играоницу како би видело оца - туженог, и када је желела да пође тужени је ухватио за десну руку, снажно је стегнуо и уврнуо. Тужила је 13.02.2019. године пријавила полицији да је тужени прво вербално а затим и физички напао тако што је ухватио руком за нос и гурнуо. Прегледом обављеним истог дана установљено је присуство лаких телесних повреда. Решењем Основног суда у Руми Нп 11/19 од 15.02.2019. године, поводом захтева Основног јавног тужилаштва у Руми за продужење хитне

мере привремене забране туженом да контактира тужиљу као жртву насиља и да јој прилази, наложено је туженом да у периоду од 30 дана почев од 15.02.2019. године не контактира са тужиљом и да јој не прилази. Ово решење потврдио је Виши суд у Сремској Митровици, решењем Нпж 5/19 од 20.02.2019. године. Означена решења донета су због догађаја од 13.02.2019. године и процене о постојању ризика од тежих облика насиља Тужени је и по протеклу тог рока наставио да вербално узнемирава тужиљу, лично и путем упућених позива.

Овако утврђено чињенично стање неосновано се оспорава изјављеном ревизијом. Оценом изведених доказа нижестепени судови су правилно утврдили да су поремећени односи странка присутни и по престанку њихове брачне заједнице, и да се испољавају у њиховој неспособности да се, пре одлуке суда, договоре око начина одржавања личних односа детета и туженог. Услед тога, између странака настају конфликтне ситуације у којима тужиља, због осећања угрожености, захтева заштиту полиције а у појединим случајевима и здравствену заштиту због нанетих телесних повреда. Једна од таквих конфликтних ситуација (од 13.02.2019. године) имала је за последицу одређивање и продужење мере забране туженом да прилази тужиљи и са њом контактира у периоду од 30 дана (почев од 15.02.2019. године), изречене у складу са Законом о спречавању од насиља у породици.

Утврђено чињенично стање, по оцени Врховног касационог суда, довољно је за закључак да понашање туженог одступа од уобичајеног понашања у међусобним односима чланова породице. Зато нису основани ревизијски наводи о пропусту нижестепених судова да узму у обзир кривичну пријаву коју је тужени поднео против тужиље због кривичног дела лажног пријављивања, саслушају сведоци које је тужени предложио и прибави мишљење органа старатељства о целисходности изрицања мера заштите од насиља у породици (које по закону није обавезно), као и да се изведе доказ саслушањем туженог у својству странке.

Коначно, нису основани ни ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права.

Према члану 197. став 1. Породичног закона, насиље у породици је понашање којим један члан породице угрожава телесни интегритет, душевно здравље или спокојство другог члана породице. Ставом 2. овог члана предвиђено је да се насиљем у породици нарочито сматра наношење или покушај наношења телесне повреде (тачка 1), као и вређање и свако друго дрско, безобзирно и злонамерно понашање (тачка 6).

У конкретном случају, испољено понашање туженог превасходно угрожава тужиљино спокојство, а у одредђеним случајевима и њен телесни интегритет, што опрвдава изрицање мера заштите од насиља предвиђених чланом 198. став 2. тачке 3. и 5. Породичног закона. Изрицање ових мера нема само значај заштите тужиље, већ и превентивно дејство јер спречава ескалацију насиља која је у овом случају могућа.

Сходно изложеном, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић